

Kampagnen 1886 medførte igen et Driftstab af 106,000 Kr., men Kampagnen 1887 et omtrent lige saa stort Overtagelse.

Af de foran meddelte, paa Oplysninger fra Selskabets Bestyrelse støttede, Data fremgaar, altsaa, at Fabrikken af de 9 Aar efter Rekonstruktionen, vel i 1 Aar har givet Driftsunderstud, men heraf vare de 2 Aar de første i denne Mærke, hvor mange Banffeligheder skulde overvindes, og Eraring erhverves, inden Forretningen kunde ventes at komme i en rigtig Gang, og de 2 andre Understudsaar falde i Sukkerkrisen, som dog for saa vidt ikke har udøvet større Virkning paa Fabrikken, end at hver Gang det følgende Aar har dækket det forudgaaendes Understud, saa at disse Understud maa siges at have berøet paa uberegnelige Tilfældigheder. Smidlertid har dog de 2 sidstnævnte Aars Driftstab i Forbindelse med den ved Sukkerkrisen forarsagede store Usikkerhed, stiftet Selskabets Bestyrelse store Banffeligheder ved at opnaa den Kredit, som den efter en uheldig Kampagne ikke har kunnet undvære til Iværksættelsen af den næste. Finansministeriet har derfor ved begge disse Lejligheder maattet komme Selskabet imøde ved for sit Bedkommende at jantytte i, at det Firma, der fortrakke Selskabet med de til næste Kampagne nødvendige Forsyninger, betingelsesvis og indtil et vist Beløb fik Ret til fortrinnsvis Dækning af de i Kampagnen indbundne Produkter, (hvilke ikke vare indbefattede i Statskassens Pant), ligesom det maatte tilfuges bemeldte Firma, at Statskassen, i Tilfælde af, at Selskabet maatte standse Fabrikken Drift inden Kampagnens Tilendebringelse, vilde afkøbe det til kontraktmæssig Pris de Beholdninger af Stentul, Sælle og Filterklæde, som Firmaet til successiv Forsyning af Fabrikken havde oplagt paa St. Croix som sin Gjendom, dog kun for saa vidt Beholdningerne, om hvis Oplæggelse Indberetning efterhaanden skulde gøres til Gubernementet, ikke vare større end Kampagnens, sitre Gennemførelse kunde anses for at have krævet. Det forholdsvise uheldige Udfald af begge de paagældende Kampagner, 1885 og 1887, bevirkede imidlertid, at disse Indrømmelser ikke traadte i Virksomhed.

Tages de nævnte 9 Aar under et, har Fabrikken Drift i indskrænket Forstand, i Henhold til de foranstaaende Oplysninger givet et Overtagelse af i alt omtrent 300,000 Kr., (hvoraf som bemærket 105,644 Kr. ere indbetalte i Statskassen), og tages Henyn til, hvad foran er bemærket om de af disse Aar, som i og for sig have givet

Understud, tør man deraf drage den Slutning, at selve Driften i det hele taget og affet fra Svingninger i det enkelte Aar ikke blot kan hæve sig selv, men ogsaa give noget Overtagelse, under vedvarende gunstige Forhold, endogsaa et meget klæffeligt Overtagelse (i de 3 heldige Aar 1881—1883 var det gennemsnitlige aarlige Overtagelse over 165,000 Kr., altsaa 23,500 Kr. mere end den løbende 5 pCt. Rente af Aktiekapital og Statslaan). Men paa den anden Side tar man af de foreliggende Data formentlig med Sikkerhed slutte, at under saadanne velslende Forhold, som der med Sandsynlighed maa gøres Regning paa, kan det næppe ventes, at Fabrikken fuldt ud skulde kunne svare den løbende Rente af hele den Kapital, som er anbragt i den, og at den ikke er nogen Udsigt til, at Selskabet nogensinde skulde saa sine Rentestancer til Statskassen dække, end mindre selv Laanet tilbagebetalt. At St. Croix Kolonialkasse har været ude af Stand til at dække sin i Anordningen af 16de Juni 1876 hjemlede Garanti for Statslaanets Forrentning og Afbetaling og for et bestemt Udbytte af Aktierne, er bekendt.

Med Aaret 1887 ender et Udsnit af Sukkerfogeriets Historie, idet de imellem Selskabet og Planteren paa St. Croix for et Tidrum af 10 Aar afsluttede Kontrakter om Levering af Rør til Fabrikken udløb med dette Aar.

Midt i April 1887 meddelte Selskabets Bestyrelse Finansministeriet, at de indledede Forhandlinger om disse Kontraktors Formæls for længere eller kortere Tid ikke havde ført til noget gunstigt Resultat, idet af Fabrikken tidligere Rør leverandører saa mange havde nægtet at forny Kontrakterne, at Fabrikken under Forudsætning af en almindelig Høst ikke vilde kunne gøre Regning paa Levering af mere end omtrent 55 Mill. Pd. Rør. Denne Tilbageholdenhed fra flere større Plantageejeres Side var efter Bestyrelsens Overtagelse en Virkning af de forhaandende nærende lave Sukkerpriser, idet Planterner under Tryk heraf vilde forsøge, om de ikke selv ved at bearbejde deres Høst kunde opnaa et større pefumicert Udbytte, end de at lade den bearbejde paa Fabrikken, og Forventning, som imidlertid Bestyrelsen mente snart vilde bryde, saa at Forsøget sikkert vilde blive opgivet med indtrædende bedre Sukkerpriser. Som Sagerne imidlertid i Døbliffet stode, mente Bestyrelsen at maatte være belavet paa, at Fabrikken Drift i næste Aars Kampagne med de ringere Mængde, der nu kontraktmæssig